

„A szél fúj, ahová akar”

Egy rendhagyó megtapasztalása Isten vezetésének

Suhai György

2019.03.05.

Ma reggel az Úr a szélből szólt hozzám. Korán reggel elmentem futni és kértem Jézust, hogy beszéljen hozzám. Érteni, hallani akarom az ő hangját, beszélgetni szeretnék vele. Nagyon erős szél fúj. Amikor fölértem a hegygerincre, épp abban az irányban fúj a szél, amerre futottam, úgyhogy nagyon könnyű dolgom volt. Csak úgy röpített a hátszél. Nagyon intenzív tolóerőt éreztem szinte folyamatosan és olyan gyorsan futottam, olyan könnyedén, ahogy eddig még soha, kivéve talán a fénykoromban, amikor erőm teljében voltam, huszonévesen. Néha-néha elállt a szél, csak hogy egy-egy rövid pillanatra megérezsem, hogy mennyivel nehezebb lenne hátszél nélkül. De ettől csak még hálásabb lettem a hátszélért és még jobban élveztem annak áldásos hatását. Nem kizárt, hogy valamilyen rekordot is megdöntöttem ma reggel a hegygerincen. Még javában „szárnyaltam”, amikor egyszer csak elkezdett hatalmába keríteni a gondolat, hogy nemsokára vissza kell fordulnom, ami azt jelenti, hogy nemsokára szembe fogok kerülni az eddig engem szárnyalásra készítető széllel és az már nem lesz ennyire szívderítő élmény. Így is történt. Amikor elindultam lefelé a hegygerincen már nagyon erős oldallökéseket éreztem, amik megpróbáltak letéríteni a viszonylag széles ösvényről. Amikor a hegygerincről leértem és hazafelé vettem az irányt, egy csapásra minden megváltozott, hiszen nagyon erős szembeszélbe kerültem. Ugyanaz a szél volt, ugyanolyan erősen fúj, de most sokkal inkább egy ellenséges óriásnak tűnt, mintsem egy velem együtt szárnyaló segítőtársnak. Nem is tudtam tovább futni. Néha még menni is alig bírtam, olyan erős volt az ellenállás. Legalább kétszer, ha nem háromszor annyi ideig tartott a visszaút a völgyben, mint amennyit odafelé futottam a hegygerincen. Mire nagy nehezen végre hazaértem, hihetetlenül elfáradtam. És amint a lépcsőn gubbasztva próbáltam visszanyerni az erőmet, egyszer csak leesett a tantusz. Hirtelen összeállt a kép és megértettem, hogy Jézus ma reggel a szélből szólt hozzám és a szél által akart tanítani nekem valamit a Szentlélek működéséről.

„A Szél fúj, ahova csak akar” – mondta egyszer Nikodémusnak (Jn 3:8). Pünkösdkor a tanítványok az égből „sebesen zúgó szél” (Apcsel 2:2) hangját hallották, amikor a Szentlélek kiáradt rájuk, vagyis amikor megkapták a megígért „hátszelet”, a Pártfogót (Jn 14:26) a „futásuk” elvégzéséhez (Apcsel 20:24; 2 Tim 4:7). Ez volt az az Istentől jövő „mennyei erő” (Lk 24:49), ami nélkül lehetetlen lett volna betölteni az Istentől rendelt küldetésüket (a világmissziót). Ezt az „erőt” az újjászületéskor kapjuk meg Istentől (Jn 3:3, 5), amikor, életünkben először a szívünkbe árad az Isten szeretete a szentlélek által (Rm 5:5). És onnantól kezdve csak szárnyalunk! Vagy mégsem? Miért van az, hogy egy idő után elül a szél? Miért érzünk szélcsendet? Miért érezzük néha azt, hogy oldalról fúj a szél vagy miért érezzük úgy, mintha egyenesen szembe fújna? És mitől, mikor támad fel újra a hátszél az életünkben?

Nem egyszerű kérdések ezek. Ám aki egyszer már átélte az újjászületés és az azt követő szárnyalás csodáját és azt is, amikor egyszer csak elült a szél az életében, vagy amikor egyenesen szembe fúj, az mindent el kell, hogy kövessen és el is fog követni annak érdekében, hogy kiderítse, hogy mi az oka a szélirány megváltozásának. Mindannyian futunk és szeretnénk célba érni. Senki sem szeretne egy céltévesztett életet élni. Mindannyian egy versenypályán vagyunk, ahol időre megy futás. Kinek 40, kinek 60, kinek 100 éve van a futása elvégzéséhez és bizony nem mindegy, hogy ezt a futást hátszéllel, oldalszéllel, szembeszéllel vagy szélcsendben végezzük el. Meg vagyok győződve róla, hogy Isten eredeti terve minden egyes gyermeke számára az volt, hogy szárnyaljunk egy egész életen át, Ővele, Őérte, a Szentlélek ereje által. S ha ez igaz, akkor miért nem szárnyalunk? Miért nem érezzük a Szentlélek erejét az életünkben? Mi lehet ennek az oka?

Nos sok olyan, magát keresztyénnek tartó ember van, akik csak hírből vagy csak a Bibliából ismerik a Szentlelket, de semmiféle tapasztalatuk sincsen a Szentlélek munkáját, erejét, vezetését illetően. Nem fúj még a Szentlélek szele az életükben. Futnak ők is egy adott irányban és látszólag sikereket is elérnek, de ha komolyabban megvizsgáljuk az életüket, kiderül, hogy még mindig csupán testi erőfeszítésből végzik a futásukat, mintsem a Lélek vezetése, ereje által. Nem ismerik még, nem tapasztalták még meg személyesen a Szentlélek erejét.

Ahogy említettem, a Szentlélek szele az újjászületéssel tör be az életünkbe, amit egy hosszabb-rövidebb, erős hátszéllel támogatott szárnyalási időszak követ. Nálam ez az időszak kb. 3 évig tartott, köszönhetően egy nagyon komoly, érett hitű mentornak és egy élő, dinamikus, evangéliumi gyülekezetnek és ifjúsági közösségnek, amelynek hosszú éveken át tagja lehettem. Az idővel rám bízott, első sorban tanítói szolgálatokban is nagyon nagy erőt és sok-sok áldást tapasztaltam meg a kezdeti éveken.

Aztán jött egy nem az Úrtól való párkapcsolat, amibe annak ellenére belementem, hogy igen erős szembeszélbe kerültem és Isten minden létező módon, belsőleg és külsőleg is jelezte, hogy nem tőle való ez a lány. Másfél év küzdelem és több fájdalmas szakítás után sikerült valahogy kilábalnom ebből az engedetlenségből, amit egy hosszabb ideig tartó, még fájdalmasabb időszak követett: teljes szélcsend. Elveszett az Istennel való intimitás, eltűnt az Isten szeretetének érzése az életemből, a tanítás sem ment már és a szolgálatok is abbamaradtak. Mély depresszióba zuhantam. Rettenetes volt ez a kb. 4 és fél évig tartó időszak.

A Szentlélek szele annak hatására támadt fel újra az életemben, amikor egy újabb, ugyancsak erős, érett hitű mentort kaptam az Úrtól és eljuthattam egy Fiúság konferenciára, ahol újult erővel ragadott meg ismét Isten feltétel nélküli szeretetének az örömhíre. Újabb szárnyalás következett. Nem csak az Istennel való személyes kapcsolatomban újultam meg, hanem az Istentől kapott elhívásomban, küldetésemben is. Újra erős, biztos hátszéllel tudtam tanítani, immár nem csak bibliaórákon és nyári csendesheteken, hanem egy bibliaiskolában és azokon a Fiúság konferenciákon is, ahol Isten szeretete ismét a szívembe áradt.

A teológia elvégzése alatt és után tovább fokozódott a Szentlélek hátszele az életemben. Még nagyobb lelkesedéssel álltam vissza a bibliaiskolai tanítói szolgálatba. Amikor az imént említett ifiben egy éven át a Máté evangéliumát tanítottam, az egyre intenzívebb bibliaiskolai szolgálat mellett, az év vége felé közeledve egy egyre erősödő oldalszelet kezdtem el érezni, még hozzá a cigánymisszió irányában. Továbbra is a tanítás volt a fő irány, de a Szentléleknek úgy tetszett, hogy egy kis pályamódosítást végez az életemben, hogy ne csak a budapesti bibliaiskolában, hanem a Nógrád megyei cigányok között is használjam az újjászületésekor Tőle kapott tanítói ajándékomat. Egy ideig megpróbáltam ellenállni ennek az oldalszelének, hiszen nem számítottam egy ilyen pályamódosításra, de végül Isten többféleképpen is meggyőzött arról, hogy igenis a Szentlélektől van ez az oldalszél. A végső löketet az adta meg, amikor váratlanul bezárták a budapesti bibliaiskolát. Amikor, a Szentlélek fuvallatának engedve, végre teljes szívvel ráálltam erre a cigánymissziós szolgálatra, újabb hátszelet kaptam, aminek az lett az eredménye, hogy mintegy 20 önkéntessel, 2 másik cigánygyülekezet közreműködésével 5 faluban is végezhattük ezt a szolgálatot, hihetetlen lendülettel és lelkesedéssel. Senki számára sem volt kérttség, hogy a Szentlélek fúj ebben a szolgálatban és ezekben a falvakban. Még egy kifejezetten cigányok számára szervezett bibliaiskolát is sikerült elindítani az otthonunkban. Csak úgy süvített a Szentlélek szele.

Kb. 4 év után azonban, hirtelen ismét szélcsend lett. A misszió összeomlott, az önkéntes csapat szétesett és az általunk plántált helyi közösségek is elkezdtek széthullani. Fájdalmas volt mindezt végignézni, de Isten Lelke ebben szélviharban mutatta meg nekem azt, hogy mindez azért történhetett meg, mert, ahogy annak idején egy lány szerelmére próbáltam az én Jézusom szerelmét lecserélni, úgy most a cigánymisszióval próbáltam megtenni ugyanezt és Jézus ezt most sem nézte

tétlenül. Nem engedte, hogy a cigánymisszió legyen az én „szerelmem”, amiből, Istentől függetlenül életet, értéket, elismerést próbálok meríteni. Miután ezt felismertem, újabb lendülettel, immár kijózanodva folytattam tovább a missziót és idővel a gyülekezetek egy része is elkezdett újraéledni. A Szentlélek szele ismét fújdogálni kezdett.

Akkor kezdtem el újra erősebb oldalszelet érezni, amikor, a Református egyházból kiválva, a református vallási hagyományokkal szakítva, kb. 2 évvel ezelőtt Isten a Szentlélek munkájára irányította a figyelmemet, miközben a Bibliát tanulmányoztam, és miközben egyre több és egyre intenzívebb okkult jelenséggel és ördögi megkötözöttséggel találtam szembe magamat a cigányok között. Az egyik legfrissebb élményem a Szentlélek munkáját illetően az volt, amikor egy súlyosan megkötözött asszony esetében a Szentlélek elkezdte kijelenteni nekem az asszonyban levő démonok neveit, amiket ki is úztunk belőle Jézus nevében, ugyancsak a Szentlélek ereje által (többünknek ez volt élete első ilyen megtapasztalása). Azóta mások (nem csak cigányok) is megtalálnak és segítséget is kérnek tőlem különböző ördögi megkötözöttségekkel kapcsolatban és a családonkon belül is sikerült már átélnünk szabadulást különböző ördögi kötelékekből. Egyre erősödő oldalszelet érzek. Úgy tűnik, Isten Lelke most ebbe az irányba terelget engem, az ún. szabadító szolgálat irányába és minél jobban engedek a Lélek készítésének, annál jobban csökken az oldalszél és erősödik a hátszél. Az Istennel való intimitás, személyes kapcsolat, az Isten szeretetének megtapasztalása terén is egy egyre erősödő hátszelet érzek, ami a többi között abban nyilvánul meg, hogy ha valamit kérdezek vagy kérek az én mennyei Apukámtól, egyre gyakrabban élem át azt, hogy Ő válaszol, akár úgy is, ahogy ma reggel tette, a még most is hangosan süvítő viharos szél által.

S mi mindennek a tanulsága? A Szentlélek szele elsősorban az evangélium hittel történő megragadása és a hitből fakadó engedelmisség által támad fel az életünkben. Ha hátszelet érzel, csak így tovább! Ha oldalszelet érzel, engedj neki. Ha huzamosabb ideig szembeszel van, állj meg! Több, mint valószínű, hogy rossz irányba mész, nem az Úrtól rendelt úton vagy. Kérd, hogy a Szentlélek mutassa meg, hogy hol tértél le az útról és hogy melyik a jó irány! Akármilyen érzel is, tudd, hogy a Szentlélek szele bármikor újra feltámadhat az életedben, ha egyszer már újjászületted.